

1962 r., podpisanego w Warszawie dnia 14 września 1972 r., nastąpiła w Bukareszcie dnia 18 lipca 1973 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych tego protokołu.

Wymieniony protokół wszedł w życie dnia 18 lipca 1973 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Czyrek

245

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA

dotycząca ograniczenia odpowiedzialności właścicieli statków morskich,

sporządzona wraz z Protokołem podpisania w Brukseli dnia 10 października 1957 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 10 października 1957 roku sporządzona została w Brukseli Międzynarodowa konwencja dotycząca ograniczenia odpowiedzialności właścicieli statków morskich.

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że wymieniona Konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 15 września 1972 r.

Przewodniczący Rady Państwa: H. Jabłoński

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

(Tekst konwencji zamieszczony jest w załączniku do niniejszego numeru.)

246

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 sierpnia 1973 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową Międzynarodowej konwencji dotyczącej ograniczenia odpowiedzialności właścicieli statków morskich, sporządzonej wraz z Protokołem podpisania w Brukseli dnia 10 października 1957 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 10 Międzynarodowej konwencji dotyczącej ograniczenia odpowiedzialności właścicieli statków morskich, sporządzonej wraz z Protokołem podpisania w Brukseli dnia 10 października 1957 r., złożony został Rządowi Belgii dnia 1 grudnia 1972 r. dokument ratyfikacyjny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do powyższej konwencji.

Wymieniona konwencja weszła w życie w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 1 czerwca 1973 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami powyższej konwencji, która weszła w życie dnia 31 maja 1968 r., składając dokumenty

ratyfikacyjne albo dokumenty przystąpienia w niżej podanych datach:

Zjednoczone Królestwo
Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii . . . dnia 18 lutego 1959 r.,

z następującymi zastrzeżeniami:

- „1) Zgodnie z postanowieniami ustępu 2 punkt a) wymienionego Protokołu podpisania, Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii wyłącza stosowanie artykułu 1 ustęp 1c) Konwencji.
- 2) Zgodnie z postanowieniami ustępu 2 punkt b) wymienionego Protokołu podpisania Rząd Zjednoczonego Królestwa uregułuje przez szczegółowe postanowienia

prawa krajowego zasady ograniczenia odpowiedzialności dla statków o tonażu mniejszym niż 300 ton.

- 3) Rząd Zjednoczonego Królestwa zastrzega sobie również prawo rozciągnięcia wymienionej Konwencji na którekolwiek z terytoriów, za których stosunki międzynarodowe jest odpowiedzialny, przy czym stosowane będzie jedno lub wszystkie zastrzeżenia przewidziane w ustępie 2 Protokołu podpisania. Ponadto, zgodnie z postanowieniami ustępu 2 punkt c) Protokołu podpisania, Rząd Zjednoczonego Królestwa oświadcza, że wymieniona Konwencja nie stała się częścią ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa, ale że zostały wydane odpowiednie postanowienia w celu wprowadzenia jej w życie".

Zgodnie z artykułem 14 ustęp 1 konwencji Rząd Zjednoczonego Królestwa rozciągnął wymienioną konwencję w niżej podanych datach na następujące terytoria z tymi samymi zastrzeżeniami, jakie zostały złożone przez Zjednoczone Królestwo w czasie ratyfikacji, a mianowicie z zastrzeżeniami przewidzianymi w ustępie 2 punkty a) i b) Protokołu podpisania:

Wyspa Man dnia 18 listopada 1960 r.,

Bahama, Bermudy, Brytyjskie Terytoria Antarktyczne, Honduras brytyjski, Wyspy Salomona, Wyspy Falklandzkie i terytoria przyległe, Gibraltar, Wyspy Gilberta i Ellice, Honkong, Sezelle, Wyspy Dziewicze, Mauritius dnia 21 sierpnia 1964 r.,

Wyspy Guernsey i Jersey dnia 21 października 1964 r.,

Barbados, Kajmany, Dominika, Grenada, Montserrat, Saint Lucia, Saint Vincent, Wyspy Turks i Caicos dnia 4 sierpnia 1965 r.,

Nowe Hebrydy (kondominium angielsko-francuskie)

Rządy Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Francji oświadczyły, po wspólnym porozumieniu, że wymieniona konwencja będzie stosowana do kondominium z zastrzeżeniami przewidzianymi w ustępie 2 punkty a) i b) Protokołu podpisania.

Notyfikacja dokonana przez Rząd Zjednoczonego Królestwa dnia 8 grudnia 1966 r.,

notyfikacja dokonana przez Rząd Francji dnia 8 grudnia 1966 r.,

Francja dnia 7 lipca 1959 r.,

Hiszpania dnia 16 lipca 1959 r.,

z potwierdzeniem zastrzeżeń zgłoszonych w czasie podpisania, przewidzianych w ustępie 2 punkty a), b) i c) Protokołu podpisania.

Ghana dnia 26 lipca 1961 r.,

z zastrzeżeniami przewidzianymi w ustępie 2 punkty a), b) i c) Protokołu podpisania.

Singapur dnia 17 kwietnia 1963 r.

Przystąpienie do konwencji zostało dokonane przez Wielką Brytanię zgodnie z artykułem 14 ustęp 1 kon-

wencji „z tymi samymi zastrzeżeniami, jakie zostały złożone przez Zjednoczone Królestwo w czasie ratyfikacji, a mianowicie z zastrzeżeniami przewidzianymi w ustępie 2 punkty a) i b) Protokołu podpisania”.

Szwecja dnia 4 czerwca 1964 r.,
z zastrzeżeniami przewidzianymi w ustępie 2 punkty a), b) i c) Protokołu podpisania.

Finlandia dnia 19 sierpnia 1964 r.,
z potwierdzeniem zastrzeżeń złożonych w czasie podpisania, przewidzianych w ustępie 2 punkty b) i c) Protokołu podpisania.

Algieria dnia 18 sierpnia 1964 r.,

Fidżi dnia 21 sierpnia 1964 r.

Przystąpienie do konwencji zostało dokonane przez Wielką Brytanię zgodnie z artykułem 14 ustęp 1 konwencji „z tymi samymi zastrzeżeniami, jakie zostały złożone przez Zjednoczone Królestwo w czasie ratyfikacji, a mianowicie z zastrzeżeniami przewidzianymi w ustępie 2 punkty a) i b) Protokołu podpisania”.

Ponadto w nocy przekazanej Rządowi Belgii dnia 22 sierpnia 1972 r. Rząd Fidżi stwierdził, że w zakresie objętym powyższą konwencją przyjmuje prawa i obowiązki podjęte w jego imieniu przez Wielką Brytanię począwszy od dnia 10 października 1970 r., tj. od dnia uzyskania niepodległości, z zastrzeżeniami złożonymi do powyższej konwencji przez Zjednoczone Królestwo. Zgodnie z postanowieniami ustępu 2 punkt c) Protokołu podpisania Rząd Fidżi oświadczył, że konwencja nie stanowi jeszcze części obowiązującego w Fidżi prawa, ale odpowiednie postanowienia w sprawie jej wprowadzenia w życie już zostały włączone do ustawodawstwa Fidżi.

Norwegia dnia 1 marca 1965 r.,
z potwierdzeniem zastrzeżeń złożonych w czasie podpisania, przewidzianych w ustępie 2 punkty b) i c) Protokołu podpisania.

Dania dnia 1 marca 1965 r.,

Republika Malgaska dnia 13 lipca 1965 r.,

Arabska Republika Egiptu dnia 7 września 1965 r.,
z zastrzeżeniami przewidzianymi w ustępie 2 punkty a) i b) Protokołu podpisania.

Holandia dnia 10 grudnia 1965 r.,
z zastrzeżeniem przewidzianym w ustępie 2 punkt c) Protokołu podpisania oraz stwierdzeniem, że ratyfikacja dotyczy „Królestwa w Europie”.

Szwajcaria dnia 21 stycznia 1966 r.,

Gujana dnia 25 marca 1966 r.

Przystąpienie do konwencji zostało dokonane przez Wielką Brytanię zgodnie z artykułem 14 ustęp 1 konwencji „z tymi samymi zastrzeżeniami, jakie zostały złożone przez Zjednoczone Królestwo w czasie ratyfikacji, a mianowicie z zastrzeżeniami przewidzianymi w ustępie 2 punkty a) i b) Protokołu podpisania”.

Iran dnia 26 kwietnia 1966 r.,

Zair dnia 17 lipca 1967 r.,

Izrael dnia 30 listopada 1967 r.,
z potwierdzeniem zastrzeżeń złożonych w czasie podpisania, przewidzianych w ustępie 2 punkty a), b) i c) Protokołu podpisania.

Portugalia dnia 8 kwietnia 1968 r.,
z zastrzeżeniami przewidzianymi w ustępie 2 punkty
a), b) i c) Protokołu podpisania.

Islandia dnia 16 października 1968 r.,
z zastrzeżeniami przewidzianymi w ustępie 2 punkty
b) i c) Protokołu podpisania.

Indie dnia 1 czerwca 1971 r.,
z zastrzeżeniami przewidzianymi w ustępie 2 punkty
a), b) i c) Protokołu podpisania.

Arabska Republika Syrii dnia 10 lipca 1972 r.,
Republika Federalna

Niemiec dnia 6 października 1972 r.,

z zastrzeżeniami przewidzianymi w ustępie 2 punkty
a), b) i c) Protokołu podpisania.

Zgodnie z artykułem 11 konwencji weszła ona w życie
dnia 31 maja 1968 r. w stosunku do tych państw, które
złożyły swoje dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty
przystąpienia do dnia 30 listopada 1967 r. i dla tych tery-
toriów, na które została ona rozciągnięta zgodnie z jej ar-
tykułem 14 ustęp 1 przed tą datą. W stosunku do pozosta-
łych wymienionych wyżej państw konwencja weszła w
życie w sześć miesięcy po dacie złożenia ich dokumentów
ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Czyrek

247

UMOWA

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Finlandii o współpracy kulturalnej i naukowej
oraz w dziedzinach pokrewnych,

podpisana w Warszawie dnia 8 marca 1973 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 8 marca 1973 roku została podpisana w Warszawie Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Lu-
dowej a Rządem Republiki Finlandii o współpracy kulturalnej i naukowej oraz w dziedzinach pokrewnych, w nastę-
pującym brzmieniu dosłownym:

UMOWA

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
a Rządem Republiki Finlandii o współpracy kulturalnej
i naukowej oraz w dziedzinach pokrewnych.

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rząd Repu-
bliki Finlandii, kierując się pragnieniem dalszego rozwoju
i umacniania stosunków między obu krajami, w szczegól-
ności w dziedzinach kultury i nauki, uzgodniły, co nastę-
puje:

Artykuł 1

Umawiające się Strony będą rozwijać i popierać
współpracę w dziedzinach kultury i nauki, jak również
w innych dziedzinach pokrewnych, będących przedmiotem
wspólnego zainteresowania.

W celu realizacji niniejszej Umowy Umawiające się
Strony będą rozwijać i ułatwiać między innymi:

- wymianę personelu dydaktycznego i naukowego in-
stytucji badawczych i uniwersytetów, a także spe-
cjalistów, wykładowców, studentów i stażystów;
- podejmowanie wspólnych programów badawczych;
- organizowanie wykładów i konferencji;
- wymianę materiałów badawczych, publikacji nau-
kowych i specjalistycznych, materiałów statystycz-
nych oraz innych informacji, włącznie z dotyczą-
cymi turystyki;
- przyznawanie stypendiów;

- wymianę wystaw oraz artystów i zespołów arty-
stycznych;
- wymianę delegacji;
- wymianę w dziedzinie kultury fizycznej;
- działalność odpowiadających sobie towarzystw
przyjaźni w obu krajach.

Umawiające się Strony stwierdzają, że ustanowiona
już współpraca w dziedzinach radia i telewizji jest obu-
stronnie korzystna oraz że będą ją popierały.

Artykuł 2

W celu realizacji niniejszej Umowy Umawiające się
Strony postanawiają powołać dla dziedzin kultury i nauki
Komisję Mieszaną, która zgodnie z wymogami konstytu-
cyjnymi oraz odpowiednimi ustawami i innymi przepisami
każdej Strony będzie opracowywać okresowe plany reali-
zacji współpracy, określając jej zakres, kierunki, środki
i warunki finansowe.

W przypadku wspólnego zainteresowania współpraca
w ramach niniejszej Umowy w innych dziedzinach po-
krewnych mogą być powoływane, za zgodą Umawiających
się Stron, odpowiednie odrębne komisje mieszane.

Artykuł 3

Umowa niniejsza wejdzie w życie w pierwszym dniu
miesiąca następującego po dacie wymiany not, w których
Umawiające się Strony poinformują się wzajemnie o speł-